

kristens Komme. Forbudene kom paa den store Fristelse, der en Gang skal gaa ud over Jordreng og forføre selv de udvalgte, om det er muligt.” Satans Dybbeder viste sig for Menneskenes Børn, men den kristne Kirke fik atter Martyrer, der vidnefrædigt gik i Døden for den fædrene Tro.

Begyndelsen af Aaret 1793 gav daarligere Varsler, idet det afsindige Folk begyndte det med at berøve den Livet, til hvem de en Gang havde set op som Herrens Salvende, den afsatte Konge Ludvig den Sekstende; Dødsdommen over ham fældedes den 20. Januar, og allerede den følgende Dag blev den fuldbyrdet; Kongen var rolig og fattet og gik bort som en from Kristen. Hans skønne Dronning, Maria Antoinette, havde Dagen før hans Henrettelse med hjerteskerende Smerte taget Afsked med ham, og efter den Tid blev hun ogsaa behandlet paa en endnu mere oprørende Maade end tidligere. Før havde den kongelige Familie ganske vist ofte lidt Mangel paa det nødtørftigste, men de var dog sammen; nu derimod blev hun skilt fra sine Børn og indsat i et ligefremt Forbryderfængsel i en lille, hæsellig Fangeceelle, hvor hendes Seng — en Halmmadræs og et smudsigt Tæppe — stod bag et Skærmbræt, medens hendes Vogtere sad og spillede og drak udenfor i selve Værelset; enhver kan fatte, hvad dette Liv maatte være for hende, der var vant til kongelig Overdaadighed og Pragt. Den 10. Oktober havde hendes Lidelser til sidst Ende, i det hun omlarmet af rasende Kvindshaanskrig med bagbundne Hænder paa en simpel Karre førtes paa Skafottet, hvor hendes Hoved afskares Kl. 12½; Bøddelen tog det op og viste det for Folket, som sang og dansede i afsindig Jæbel. Hun var den Gang kun 38 Aar, men Græmmelser og Lidelser havde gjort hendes Haar hvide.

Tiden mellem Kongens og Dronningens Henrettelse var ikke gaet ubenyttet hen, thi straks efter Kongens Død indtræder den saakaldte Terrorisme eller Rædselstid, hvor Bøddeløksen var i den afsludeligste Virksomhed fra Morgen til Aften hele Frankrig over; man gør sig kun et lille Begreb om disse Tilstande, naar man hører, at der i Byen Lyon paa en eneste Dag i Sommeren 1793 dømtes 120 Mennesker til Døden.

Det er nu let at forstaa, at den franske Regering, Nationalkonventet kaldte den sig, der kunde tillade sig saadanne Grusomheder, at den nødvendigvis maatte stille sig meget uvenlig overfor Kristendommen, og man forstaa ogsaa, at den Regering, der havde Mod til at lade Kongen og Dronningen henrette, at den ogsaa havde Mod til at erklære Kristi Kirke Krig paa Kniven, ja ligefrem at forsøge paa at udrydde Kristendommen. Det skete ogsaa, Regeringen tog fat med Kraft, og det saa en Tid lang ud, som om det skulde lykkes at kvæle Kirken i Blod.

Det første Skridt blev udført i September Maaned, i det den kristelige Tidsregning da blev afskaffet; man skulde ikke længere regne Aarstallene fra Kristi Fødsel, men derimod fra Republikkens Oprettelse; og det enkelte Aar skulde ikke længere begynde ved den 1. Januar, men derimod ved den 22 September, Efteraars-Jævndøgn, paa hvilken Dag den nye Statsforfatning var bleven oprettet. Begrundet i Maanens 12 Omløb om Jorden beholdt man de 12 Maaneder, men man gav dem andre Navne: Vinhøstmaaned, Taagemaaaned, Rimfrostmaaaned o. s. v. Hver Maaned kom til at bestaa af 30 Dage; der skulde ikke længere være Uger paa 7 Dage, men „Dekader” paa 10 Dage. Den 10de Dag i hver Dekade blev helliget til Hvile og erstattede saaledes den forrige Søndag, og der blev altsaa kun tre Hvilodage i Maaned i Stedet for de tidligere fire. Foruden de 12

Maaneders 30 Dage blev der saa 5 Skuddage, der helligedes til folkelige Fester.

Den næste Skridt til Kristendommens Afskaffelse blev foretaget den 14. Oktober, hvor Konventet udstedte den Befaling, at intet Religionspartis gejstlige maatte forrette deres Gudstjeneste udenfor Kirkerne; saaledes maatte der altsaa ikke længere finde Hjemmeaab eller Hjemmeberetninger Sted, ligesaa lidt som der maatte foretages nogen Slags kirkelig Handling ved Begravelser paa Kirkegaardene. Derfor blev ogsaa alle religiøse Sindbilleder borttaget fra Kirkegaardene og erstattede af Billedstøtter af Sønnen, ligesom ogsaa alle Skriftproger over Indgangsdørene til Kirkegaardene udslettedes og erstattedes af Sætninger som: „Døden er en evig Søvn!” Man tog ogsaa Cypresser og Grædepile bort fra de døde Grave og beplantede dem i Stedet for med de mest smilende og vellugtende Træer, ja, der hævdede sig endog Røster for, at man slet ikke skulde begrave de døde, men at man skulde forsøge at anvende Ligene til noget nyttigt, som f. Eks. at garve deres Hud til Skind; saa vidt kom man dog imidlertid ikke til at gaa. Alle advortes Gudsdyrkelsestegn blev aldeles afskaffet, og det blev befaleet, at der ikke længere paa Gaderne maatte falbydes noget som helst „Gøglerkram,” hvortil blandt andet henregnedes Billeder af Lidelseshistorien og Korfæstelsen, Billeder af Lammet med Sejrsfanen, Madonnabilleder o. s. v. Den hellige Jomfrus Billede, som jo efter katolsk Sædvane findes rundt om i Byerne i Vægforordninger paa Gadehjørnerne, blev alle Vegne taget bort og erstattet af Billeder af bekendte afdøde Personligheder fra det offentlige Liv.

(Udvalgt.)

SØNDERJYLLAND.

XXIX.

(1 August Dagen foran Siegen i 1914).

Jeg skulde sove, men jeg kan slet ikke, Om nogle Timer stormes skal et Fort. Rundt om mig ser jeg Kammerater ligge, Men deres Søvn urolig er og kort. Om nogle Timer vil man frem os skikke, Hvor i et lidsvælg Livet mejes bort. Kanonerne de tordner ret enorm, De skal berede alting til en Storm.

Min kære Mor, her gaar jeg som i Blinde, Af denne Krig jeg ingenting forstaa. Uskyldigt Folk man her vil overvinde. Det er en Uretfærdighed saa haard. Vi alt at tabe har, kan intet vinde, Voldsmanden her vil faa et Ulivssaar. Her staar vi nu og knuse skal et Land, Et Folk, som intet ondt os gøre kan. —

Og hvorfor mon skal Belgien nu bekriges? Det blandt de Menige fast ingen ved. Vi hører kun blandt Tyskerne der siges: De Franske har i Belgien slaaget sig ned, Derfor skal Landes Grændser overstiges, — I Krigens Kæde Belgien er et Led. De knuses skal, mod Overmagt de stampede, Som Danmark blev, skal de i Støv trampes.

Ved Bedstefar min, Tanke tidt vil standse. Ak, Tanken flakker om foruden Hvil. Jeg ser ham klarlig staa paa Dybel Skanse

Hin smertelige ottende April. Han tappert brød med Fjenden mangen Lanse, Til sidst han segnet, ramt af Dødens Pil.

Hils dem derhjemme! Kammerat, du skriver, Mit Liv jeg glad for Fædrelandet giver.

Jeg synes, Bedstefar, han sagtes kunde, Thi for et elsket Folk og Land han stred. Om Livet selv i Kampen gaar til Grunde, Naar man det giver hen i Kærlighed, Da er ej tungt det Offer, ingenlunde, Da dor man med en god Samvittighed; Naar man til Livets Herre sig fortrøster, Da tier alle Frygts og Tvivlens Røster.

Den grumme Krig, den hæsellige, den stygge, Den tager fra os det, vi kalder vort. Jeg fra min Agnes — ret min Fryd, min Lykke, Da Kriegen kaldte, maatte skyndsomt bort. Imellem os der stadig var en Skygge, Da Kriegen kom, saa blev den ganske sort, Da blev det klart, hvor meget jeg det skjulte, At vore Hjerter tvende Veje fulgte. —

Af trofast Kærlighed mit Hjerte luer. Mon vi forenede en Gang skal staa? I Aanden klart jeg Kampens Rædsel skuer. Gud ene ved, hvorledes det skal gaa. For dette Øjeblik, o Mor, jeg gruer, Da Bøssen jeg til Kinden lægger maa. Det er jo ej en Fjende, vi skal møde, Men et uskyldigt Land vi lægger øde.

I dine milde Øjne hang en Taare, Da jeg fra Hjemmet drog i Kriegen bort. Du bad mig om at bede, ak jeg Daare! Jeg syntes, at det var saa haardt, saa haardt. Du tiggede, du bad, jeg skulde kaare Gud til min Frelser, alting var saa sort. Jeg vil forsøge det, jeg tænkte bare; Men Læberne ej mægtede at svare.

I Aften Bøn jeg op til Herren sendte, Dog saare svag er end min Tro, mit Haab. Det var som Dødens Gru min Sjæl ompændte, Min Bøn var den Skibsbrudnes svage Raad. Jeg al mit vantro Liv for Gud bekendte. Jeg tror, Gud svared' ntig med Aandens Daab. Nu har mit lange vantro Liv en Ende, Nu er jeg ej for stor til at bekende.

Jeg følte som jeg stod paa Rand af Helved — Og i et bundløst Mørke ned jeg keged. Den Jord, jeg laa paa, rystede og skælved', Mens Kampens vilde Bølger sank og steg, Da hævded' Blikket jeg mod Stjernehvælvet, Jeg bad til Gud, jeg raabte, ja jeg skreg. — Da var det, som min Sjæl fra denne Vildhed, Gled sagte hen ind i den store Stillehed.

Det tabte Lam blev fundet af sin Hyrde, Mit Øje lukte sig til Døden træet.

Den store Spænding under Syndens Byrde, De Angers Taarer, som jeg havde grædt.

Jeg vaagned', ud der blæstes — for at myrde. — Nu ligger her jeg paa et Lazaret. Jeg ligger her, nu er min Vinde strækket, Men fra en dobbelt Død jeg op blev vækket.

Jeg ser dig med de milde, blege Kinder Derhjemme i din Stue, hvor du gaar, Ser, Taarer ned fra dine Øjne rinder, Naar med det dyre Brev i Haand du staa. Paa Lazaret nu din Dreng du finder, Didhen jeg kom paa Grund af mine Saar. Jeg er som smeltet om i Ildens Luer, Et Liv, et nyt, et splinter nyt jeg skuer.

Jeg prøve skal at indfri mine Løfter, Ved at fortælle lidt om Slagets Gang: Vi stormed' fremad over Hegn og Grøfter, Mens Kuglerne omkring mig peb og saug. Just som jeg Bøssen op til Kinden løfter, Ved Siden af mig en Granat da sprang. Jeg styrted' om, og mer jeg sandser ikke, Thi alt med eet blev sort for mine Blikke.

Da jeg vaagnede af min lange Dvale, En Kammerat ved Siden af mig laa. Skønt grulig kvæstet end han kunde tale, I dette Øjeblik min Gud jeg saa. Stor, rig og naadig Jesus — kan husvale Den Sjæl, som gennem Dødens Dal skal gaa. Hvad der jeg saa, det har jeg tro bevaret: Hans Ansigt blev med eet som helt forklaret.

Han saa paa mig og hævdede sin Stemme: „Tak, Jesus, han er min, og jeg er hans.” — Og dette Blik, det kan jeg aldrig glemme, Det tindred' med en overjordisk Glans. „Tak, Frelsermand, jeg har i Himlen hjemme, Den Salighed gaar over Sind og Sans.” — Saa sluktes Blikket, Ho'det faldt til Siden; Men disse Øjne, ser jeg hele Tiden. —

Her laa jeg mellem døende og døde. Jeg tænkte paa de kære i mit Hjem. Mon jeg nu her skal ligge og forbløde! Jeg mærkede, hvor Blodet vælded frem. Min Sjæl nu mægtet var med Sjøleføde Fra ham, som fødtes hist i Bethlehem. Som aldrig før jeg kunde nu forstaa ham, Han var mig nær, jeg syntes, at jeg saa ham.

Jeg skuede som ind i Himmerige, Jeg saa en Verden rundt mig, lys og klar; Jeg der opleved' det vidunderlige. Til sidst faldt i mit trætte Øjepar; Hvor længe der jeg laa, jeg kan ej sige, Jeg vaagned' op, da tvende bort mig bar. Min venstre Arm, den er amputeret; Jeg er for altid som Soldat kaseret.

Med Glæde og med Jubel Gud jeg lover,

Han har nu rejst sit Tempel i min Barm. Mit unge Liv Guds Naade dækker over, Og Tanken derom gør mit Hjerte varmt. Ud til Kontorets Gerning jeg mig vover; Gud mig beholde lad min højre Arm. Nu da jeg ligger her, jeg klarlig skønner, At det, som hjalp, var dine varme Bønner.

Min Læge siger, at jeg snart kan vende Helbredet hjem, nu er jeg ganske træt. Ej mer for mig skal Sorgens Taarer rinde, De sidste tunge Taarer har du grædt. Forenede i Gud nu staa vi trende. Paa Dynen Søsteren har lagt et Brædt, Paa det mit Brev besværlig ned jeg maler. Vær kærlig hilset! dermed Gud befaler.

J. C. Gundesen.

Den engelske Udgave af BALSLEVS BIBELHISTORIE foreligger nu 147 Sider. Talrige Billeder solidt Shirtingsbind. Pris 35 Cts. Danish Lutheran Publ. House, Blair, Nebr.

MILWAUKEE CUSTOM MADE HONORBILT For Mode og Komfort brug Mayer HONORBILT SKO For hele Familien Spørg Kjøbmanden efter Mayer Sko. Se efter Handelsmærket paa Saalen. F. Mayer Boot & Shoe Co., Milwaukee, Wis.

For Liberty and Right. THE SONG OF THE U. S. ARMY. By Carl Neumann. Ovenstaaende betegner intet mere eller mindre end en aldeles glimrende Oversættelse af den bekendte danske Krigssang „Den Gang jeg drog af Sted” læmpet efter amerikanske Forhold. Tæt henimod 20,000 Eksemplarer af Sangen er allerede solgt, og den vil utvivlsomt blive solgt i Hundretusindvis. For alle Danske i Amerika maa den have ganske særegen Interesse. Pris — med Musik — 10 Cts. per Eks. Partipris opgives paa Foriagende. DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.

THE SUNDAY-SCHOOL BOOK FOR 1919. PRIMARY—Mrs. Christiansens Bible Stories, New Testament ..... \$0.30 INTERMEDIATE—New Testament Bible History, with corresponding Parts from the Catechism .. \$0.30 DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

Dansk luthersk Mission i Amerika I TIDEN FØR 1884. Af Prof. P. S. VIG. Udgiven af Den forenede danske ev. luth. Kirke ved en Komite. PRIS \$1.00. Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

Two Famous War Books. TRANSLATED FROM THE DANISH. Hurrah and Hallelujah. By Prof. J. P. Bang of the University of Copenhagen. Extracts from German War Sermons, and Comment. Price neatly bound in cloth \$1.00 Net. Forced to Fight (Den tavse Dansker) By Erich Erickson. A tale of a Schleswig Dane in the German Army. Cloth bound \$1.25 Net. Both of these Books have had tremendous sale in the original language, and they are excellent and timely reading in the English version. Sent postpaid to any Address upon receipt of Price. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.